

Gazeta Lwowska
dodatkiem urzędowym
wychodzi codziennie o 3ciej
godzinie po południu, z wy-
jątkiem świąt uroczystych i
niedzieli. Co sobota wychodzi
„Dodatek Tygodniowy“.
Prenumerata wynosi
z przesyłką pocztową na rok
cały 6 złr., na kwartał
4 złr., na miesiąc 1 złr.
35 c. Miejscowa na rok 12 złr.,
na kwartał 3 złr., na miesiąc
1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadawane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należność sędziowa od każdej inseraty 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracja Gazety Lwowskiej. Numer pojedynczy w Expedycji Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c. Reklamacje wolne od opłaty pocztowej.

Prenumerata na „Dodatek tygodniowy“ osobno wynosi rocznie: w miejscu 4 złr., z przesyłką pocztową 5 złr. w. a.

Nr. 2.

Poniedziałek 4. Stycznia 1869.

Rok wydania 59.

Część urzędowa.

Ustawa

dla Królestwa Galicji i Lodomeryi z Wielkim Księstwem Krakowskim, dotycząca przedłużenia drogi krajowej Czortkow-manasterzyskiej z Manasterzysk do kolei żelaznej lwowsko-czerniowieckiej pod Haliczem.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicji i Lodomeryi z Wielkim Księstwem Krakowskim, rozporządzam co następuje:

§. 1. Droga krajowa czortków-manasterzyska ma być przedłużona z Manasterzysk na Izabelę, Toustobaby, Horozankę do dworca kolei lwowsko-czerniowieckiej pod Haliczem.

§. 2. Przestrzeń ta z Manasterzysk do Halicza uznaje się za drogę krajową.

Wiedeń, dnia 18. grudnia 1868.

Franciszek Józef m. p.

Giskra m. p.

Ustawa

dla Królestwa Galicji i Lodomeryi z Wielkim Księstwem Krakowskim, dotycząca wybudowania drogi krajowej lubelskiej w dalszej przestrzeni od Mogiły do Cła na granicy Królestwa Polskiego.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicji i Lodomeryi z Wielkim Księstwem Krakowskim rozporządzam co następuje:

§. 1. Droga krajowa lubelska, poczynająca się w Krakowie i do Mogiły wybudowana, ma być dalej aż do Cła na granicy Królestwa Polskiego budowaną.

§. 2. Przestrzeń ta od Mogiły do Cła uznaje się za drogę krajową.

Wiedeń, 18. grudnia 1868.

Franciszek Józef m. p.

Giskra m. p.

Obwieszczenie ministerium finansów z d. 28. grudnia 1868. dotyczące wydawania obligacyi jednolitego długu państwa.

§. 1) Obligacye jednolitego długu państwa, które mają być wydane w moc ustawy z dnia 20go czerwca 1868 Dz. u. p. nr. 66, będą wystawiane wedle wyboru uprawnionych do tego albo na okaziciela, albo na pewne nazwiska.

Na okaziciela opiewające obligacye sporządzane będą w okazach 50, 100, 1000 i 10.000 złr., a opiewające na imiona na każdą, przez 50 bez reszty połączoną sumę.

Na kwoty, nie mogące być wyrównane obligacyami, będą wydawane na okaziciela opiewające częściowe zapisy dłużne (Theilschuldverschreibungen) po 10 złr. i 2 złr. 50 c., które w odpowiedniej liczbie wymieniane będą za obligacye.

Przy wyrównawczych kwotach kapitałowych niżej 2 złr. 50 c. w. a. wolno stronie albo dopłacić potrzebną do otrzymania częściowego zapisu dłużnego dopłatę wedle oznaczonego od czasu do czasu przez ministerium finansów kursu, albo zażądać gotówki po kursie o 2% niższym, niż wyżej wymieniony, ale to wtedy tylko, jeżeli spłaconą być mająca kwota osiąga najmniej 40 centów. Jeżeli ona mniej wynosi, to ma strona albo uiścić dopłatę albo zrzec się kwoty wyrównawczej.

Obligacye wystawia c. k. dyrekeya długu państwowego, a kontrasyguje komisya kontroli długu publicznego Rady państwa.

Formularze obligacyi i częściowych zapisów dłużnych dołączone są poniżej.

§. 2) Obligacye na 50 złr. oprocentowane są całorocznie, wszystkie inne półrocznie.

Terminami procentowemi przy obligacyach oprocentowanych w papierach są: 1. lutego i 1. sierpnia, albo 1. maja i 1. listopada.

(Przy obligacyach na 50 złr. 1. sierpnia, albo 1. listopada).

Przy oprocentowanych w brzęczącej monecie: 1. stycznia i 1. lipca, albo 1. kwietnia i 1. października.

(Przy obligacyach na 50 złr. 1. lipca, albo 1. października).

Procenta od częściowych zapisów dłużnych wypłacać się będą dopiero przy ich wymianie na całkowite obligacye.

§. 3) Na okaziciela opiewające obligacye zaopatrzone są w kupony i talony; procenta od opiewających na pewne nazwiska obligacyi wypłacać się będą za kwitami wolnemi od stępu.

§. 4) Kupony będą wypłacane:

a) w c. k. kasie długu państwa we Wiedniu;

b) w c. k. głównych kasach krajowych w Lincu, Saleburgu, Pradze, Bernie, Opawie, Gracu, Celowcu, Lublanie, Insbrucku, Tryeście, Zadarze, Lwowie i w Czerniowcach, w c. k. urzędzie podatkowym i zbiorowym w Krakowie, w urzędach podatkowych w Gorycy, Parenzo i Bregency; tudzież w skutek przyzwolenia król. węgierskiego ministerium w królewskich kasach węgierskich w Budzie, Preszburgu, Oedenburgu, Koszycach, Temeszwarze, Zagrzebiu, Hermansztadzie i Kołozowarze.

We wszystkich pod b) wymienionych kasach i urzędach nastąpi wypłata w wypadku formalnego zlecenia im tego bezpośrednio, a zresztą jeżeli procenta nie dłużej jak od roku zalegają, za poprzedniem 14 dniowem, a jeżeli one dłużej jak przez rok zalegają, za 30 dniowem zapowiedzeniem i złożeniem kuponów.

c) przy wszystkich c. k. i k. węgierskich urzędach podatkowych od znajdujących się u nich w przechowaniu nowych obligacyi, za poprzedniem formalnem zleceniem wypłacania procentu.

W upoważnionych do realizowania kuponów kasach i urzędach przyjmowane będą i talony do zamiany na nowe arkusze kuponowe.

Kwity procentowe od opiewających na pewne nazwiska obligacyi (rewersów złożenia i rent od kauzyi żonatych wojskowych) wypłacane będą w wymienionych pod b) i c) kasach i urzędach tylko za poprzedniem formalnem zleceniem, a zresztą wyłącznie tylko w kasie długu państwowego we Wiedniu.

§. 5) Kupony nowych państwowych zapisów dłużnych, oprocentowanych w brzęczącej monecie, przyjmowane będą zamiast gotówki do wypłaty przy płaceniu cła, dalej za wszystkie inne monarchiczne podatki i opłaty i dotyczące monarchiczne dodatki (z wyłączeniem krajowych dodatków indemnizacyjnych i gminnych), a papierami oprocentowane kupony tylko za wymienione a nie w brzęczącej monecie płatne należności, przy zachowaniu prawem przepisanych ostrożności.

§. 6) Istniejące, kredytowych papierów państwa dotyczące ustawy i rozporządzenia o przedawnieniu, wygaśnięciu procentów przy dojściu do wysokości kapitału, sądowej prenotacyi i amortyzacyi, mają pełną moc prawną i co do nowych państwowych zapisów dłużnych.

Co do wymiany nowych tytułów dłużnych między sobą, ich składania, przepisania lub rozpisania będą rozporządzenia później ogłoszone.

Wiedeń dnia 28. grudnia 1868.

Brestel w. r.

Obwieszczenie

względem rozwiązania c. k. sądów pułkowych i przekazania krajowym sądom wojskowym spraw cywilnych od tychże należących.

Ponieważ w skutku najwyższego postanowienia z d. 14. września 1868 sądy pułkowe rozwiązane

a natomiast sądy brygaderskie ustanowione zostały, podaje się do powszechnej wiadomości, że

1. Sądy pułkowe z wyjątkiem tychże sądów przy oddziałach stojących na granicy zawieszają swoje czynności z d. 31. grudnia 1868.

2. Sądy pułkowe mają oddać należące do nich sprawy prawne, spadkowe i kuratelne wraz z należącymi do nich depozytami, wojskowemu sądowi krajowemu, w którego okręgu się znajdują.

3. O tem odstąpieniu procesów cywilnych i czynności oprócz spraw spornych krajowym sądom wojskowym, mają komendy pułkowe zawiadomić strony.

4. Od dnia 1. stycznia 1869 skargi i wszelkie podania do komend pułkowych dotyczące spraw cywilnych, nie będą przyjmowane, strony zaś mają być odesłane do właściwego krajowego sądu wojskowego.

Z c. k. ministerium wojny dla całego państwa.

Wiedeń, dnia 30. grudnia 1868.

Dnia 1. b. m. wyszły z c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu i rozesłane zostały zeszyt I. i II. dziennika ustaw państwa.

Zeszyt I. zawiera:

Nr. 1. Ustawa z d. 25. grudnia 1868 względem zaprowadzenia ustawy konkursowej.

Zeszyt II. zawiera:

Nr. 2. Traktat z d. 14. lipca 1868 między Jego ces. i kr. Apost. Mością z jednej a radą związkową federacyi szwajcarskiej z drugiej strony względem uregulowania granicy pomiędzy Tyrolem a Szwajcaryą koło przesmyka Finstermünz. (Zawarty w Wiedniu d. 14. lipca 1868 a ratyfikowany przez Jego ces. i król. Apost. Mości w Budzie d. 22. listopada 1868, poczem wymiana obustronnych ratyfikacyi nastąpiła w Bernie d. 17. grudnia 1868.

Część nieurzędowa.

Wyciąg z protokołów 49 posiedzenia Rady szkolnej krajowej dnia 2. stycznia 1869.

1. W Zadarowie istnieje tryjalna szkoła ludowa, którą właścicielka tychże dóbr pani Józefa Starzyńska własnym kosztem w r. 1865 ufundowała, wyznaczwszy 300 złr. pensyi rocznej nauczycielowi, budynek na szkołę i 3 sągi drzewa na opał. Gdy rzeczona właścicielka budynek ten wraz z przyległym ogrodem gminie na wieczne czasy ofiarowała; gdy nadto zaopatruje biedne dzieci w książki i odzież, uchwaliła Rada wyrazić pani Starzyńskiej za tak gorliwe i niezwykle opiekowanie się oświatą ludową osobnem pismem uznanie.

2. Na przedstawienie Rady gminnej miasta Kołomyi Rada szkolna mianuje p. Grzegorza Kulczyckiego nauczycielem dyrygującym, nauczycielami pp. Mikołaja Dwernickiego, Michała Charęcego posuwa każdego o jeden stopień w wyższą płacę i mianuje dotychczasowego suplenta, Jana Stetkiewicza, rzeczywistym nauczycielem z płacą roczną 210 złr. przy tamtejszej szkole głównej.

3. Rada uchwaliła przenieść p. Maziarskiego, suplenta przeznaczonego dla gimn. w Bochni do gimn. Tarnowskiego.

4. Rada stabilizuje p. Stogera na jego posadzie w Sączu, nadając mu tytuł profesora.

5. Rada uchwaliła wyrazić uznanie gminie miasta Sambora za pomnożenie liczby nauczycielek w miejscowej szkole panińskiej i podniesienie płac tychże, jako za czyn, który świadczy o gorliwości gminy dla celów oświaty.

6. Równocześnie uchwała Rada uznanie dla dyrygującego panińską szkołą w Samborze, ks. Kulisa, za gorliwe zajmowanie się szkołą i udzielanie z niemałym pożytkiem wielu przedmiotów nadobowiązkowych.

„Pesti Naplo“ wyraża się z wielkim uznaniem o mowie zagajającej rejencyi serbskiej. „Witamy tę mowę — powiada „Naplo“

z wielką radością, gdyż przynosi ona zaszczyt tak rejencji, jakoteż całemu narodowi serbskiemu. Nasi serbscy sąsiedzi pojęli wymagania czasu i wstąpili odważnie na pole reformy. Pojęli oni jednak także, że naród musi przedewszystkiem pojąć własną sytuację, aby wiedzieć czy krok, który robi, prowadzi go naprzód, czy wstecz.“ „Naplo“ cytuje dalej kilka ustępów z tej mowy i powiada w końcu: „Jakiż kontrast stanowi rozważny, trzeźwy ton mowy serbskiej rejencji w porównaniu do napuszystych, wyzywających deklamacji niektórych awanturników politycznych w Bukareszcie. Taka mowa może być tylko wynikiem głębokiej rozważy i jesteśmy przekonani, że serbski naród na podstawie takiego programu odpowie najzupełniej swojemu trudnemu, ale zarazem wdzięcznemu zadaniu. Tylko taki program może osiągnąć pewny rozwój, nie stawiając nic na kartę i dla tego zasługuje na najwyższą sympatię u narodów.“

Telegram z Paryża donosi o wątpliwościach, jakie wywołał przedłożony północno-niemieckiej radzie związkowej projekt badeńskiej ustawy wojskowej. W połączeniu z tem doniesieniem zyskuje następująca korespondencya z Berlina do „Times“, która w pierwszym rzędzie mówi o sporze grecko-tureckim podwójny interes. Korespondencya ta opiewa jak następuje: „Przed pewnym czasem dała Francya do zrozumienia Rosyi, że nie będzie stawała przeszkod w drodze utworzenia na półwyspie Bałkańskim kilku zupełnie lub częściowo niezawisłych państw. Mówiono także, że Francya okazała się gotową do porozumienia się w tym względzie bliżej z Rosyą. Jak się jednak zdaje nie odpowiedziała Rosya wprost na tę propozycję, lecz wyraziła się tylko ogólnikowo odraczając ostateczne tej sprawy rozstrzygnięcie. Czy to wypadnie pomyślnie lub nie, jest dla Prus równie ważną rzeczą i w Berlinie sądzą, że w obu razach grozi niebezpieczeństwo. Gdyby bowiem cesarz rosyjski porozumiał się z Francją, to nie miałby powodu zasłaniać Prusy w razie gdyby one były zagrożone przymierzem francusko-austriackiem. Gdyby zaś uznał za rzecz niestosowną zawierać ugodę z Francją, to mógłby czy to na polu bitwy, czy też w drodze dyplomatycznej ponieść taką klęskę, że w chwili potrzeby nie mógłby przyjść z pomocą rządowi pruskiemu. Prusy uczyniły więc taki krok, który im w każdym razie zapewnia pożądane pokrycie. Przedkładając radzie związkowej projekt, mocą którego przynależni do północno-niemieckiego związku i badeńscy poddani w północnych Niemczech otrzymają możność zadosyćuczynienia swoim obowiązkom wojskowym, uczyniły Prusy tym sposobem pierwszy krok do przekroczenia Menu, jeżeli kto chce uważać go za nieprzekroczony jeszcze dotychczas. Przez zawarcie bowiem pomienionego traktatu zostałoby Baden faktycznie wcielone do północnego związku. Gdyby więc kwestya oryentalna w ten lub ów sposób się rozwinęła, to propozycja badeńska zostałaby niewątpliwie przyjętą w radzie związkowej i w parlamencie, a Francya i Austrya, w razie gdyby rozszerzenie granic związku poczytywały za casus belli widziałyby się zniewolone do stoczenia walki z Prusami o jedność Niemiec, albo musiałby bezczynnie patrzeć na powiększenie się Prus. W wojnie o kwestyę oryentalną mogłyby Baden i Württemberg pokusić się o oderwanie się od związku, ale w wojnie o jedność Niemiec nie mogliby książęta tych krajów tego uczynić bez stawienia swojej korony na kartę. Wśród takich opolichności patrzą w Berlinie z wzrastającą ciekawością na rozwój kwestyi oryentalnej, a to tem bardziej, ileż jest to powszechne przekonanie, że została ona wywołaną głównie ze względu na Niemcy.

W artykule pod napisem „opinia publiczna w Rosyi omawia „France“ dwa artykuły rosyjskich dzienników: „Gołos“ i „Corr. Russe“ o grecko-tureckim konflikcie. Uderza w tych artykułach przedewszystkiem troskliwość, z jaką śledzą w nich za tajemnymi przyczynami konfliktu. Oba artykuły przychodzą do tego wyniku, że cała wina za wypadki zagrażające dzisiaj pokojowi Europy spada na Austryę. „Corr. Russe“ przyznaje jedynie Austrii zamiar wywołania kwestyi oryentalnej, podczas kiedy „Gołos“ utrzymuje, że Austrya szła ręką w rękę z Prusami w zamiarze wywołania dywersyi na wschodzie, a to z powodu trudnej kwestyi nad Renem. Oba dzienniki nie przytaczają jednak żadnych a żadnych powodów na poparcie swoich twierdzeń. Austrya jest zajęta swoją wewnętrzną organizacją, co bynajmniej nie przemawia za istnieniem podobnych kombinacji. Hr. Beust zapowiadał w księdze czer-

wonej mocarstwu niebezpieczeństwa, jakie zagrażają Turcyi z powodu rewolucyjnych agitacji w Księstwach naddunajskich; w tem można jednak upatrywać tylko rezultaty pilnej baczności i przewidywanie praktycznego umysłu, a nie intrygę w celu prowokowania jakiejś komplikacji na wschodzie. Nie potrzeba sięgać tak daleko, aby dojść początku grożących zawsze Turcyi niebezpieczeństw. Niepodobna bowiem zapoznawać ambitnych zachcianek Rumunii pod ministerstwem Bratiano. Chrześcijańska ludność Turcyi była za długo w przeróżny sposób podjudzana, aby było potrzeba w Wiedniu szukać nagłego impulsu do rewolucyi. W Rosyi muszą bardzo dobrze wiedzieć o tych wszystkich wpływach i środkach, któremi skłoniono Grecyę do marzenia o przywróceniu bizantyńskiego państwa i o wielkiej autonomicznej konfederacji Rumunów, Serbów, Bułgarów i t. d. Historia i zdrowy rozum ludzi protestują przeciwko temu, żeby mogło być interesem Austrii, wywoływanie takich dążeń. „Nierozsądne zachcianki Aten i Bukaresztu są powodem wynurzających się peryodycznie zakłóceń na wschodzie; nie potrzeba szukać i wymyślać innych przyczyn. W podejrzywaniu Austrii przez prasę rosyjską widać symptom opinii publicznej, którego przeoczyć niepodobna.“ Objawiające się od niejakiego czasu w Rosyi nieprzyjazne uczucie ku polityce Austrii, występuje teraz wybitnie na jaw. Jest to rzeczą oczywistą, że w myśl dawnej, bynajmniej nie bliskiej wymarcia tradycyi, każde zajście na wschodzie wyświeca rozmaite polityczne zapatrywania się mocarstw na tę kwestyę. Zapewne okaże się ta różnorodność zdań i zapatrywań także przy sposobności teraźniejszej konferencji, a zamiarem pomienionego artykułu „Gołos“ było dojść jakie też ugrupują się przymierza z rokowania nad tą kwestyą. Chodzi mu oczywiście o porozumienie Francyi z Rosyą, a na wszelki sposób nie stoją Francya i Rosya w kwestiach ogólnych tak daleko od siebie, jak to często przypuszczono.“ Na wschodzie jednak tradycyjna ich polityka nigdy nie była zgodną. Na jakiejże drodze może ta różność opinii być usuniętą? Pod tym względem mamy niektóre wątpliwości, których „Gołos“ nie usuwa. Co do nas utrzymujemy, że najlepszym środkiem ku osiągnięciu porozumienia i pożądanego załatwienia sporu jest przystąpienie bez uprzedzenia do konferencji.

„Manchester Guardian“ donosi, że redukcya wojskowa w Anglii rozpoczyna się tem, że siedem kompanii piechoty marynarki zostaną zwinięte. W ogóle depot dla wojska tego gatunku broni ma być w Woolwich z czasem zupełnie zniesione. Żołnierze marynarki są korpusem, który we wszystkich wojnach angielskich na lądzie i na murzu jak najlepsze pełnił służbę, ale który pomiędzy innemi gatunkami broni nie zajmuje wyższego stanowiska. Promocya w korpusie oficerów, jak w artyleryi i w korpusie inżynierów następuje podług czasu służby.

„Frankf. Ztg.“ podaje w korespondencji z Paryża program francuskiej demokracji do przyszłej walki wyborczej. Podstawą tego programu jest to, co zwyczajnie nazywają zasadami z r. 1789, opiera się na głównych nabytkach pierwszej rewolucyi. Są one następujące: zniesienie wszelkich przywilejów i wszelkich monopolów, w jakiegokolwiek bądź pojawiają się formie; dowolne pozwalanie pozwalanie podatków, emancypacya gmin we wszystkich co się nie odnosi do wspólnych interesów kraju; zabezpieczenie wolności osobistej przeciwko wszelkiemu uciskowi ze strony władzy; przypuszczenie wszelkich obywateli do posad publicznych bez jakiegokolwiek innych motywów promocyi okrom odpowiedniego uzdolnienia; ułatwienie wszystkim pobierania nauki; zapewnienie utrzymania nieszczęśliwym przez nastręczenie roboty, albo przez dawanie zasiłków tym, którzy pracować nie mogą; odpowiedzialność wszystkich urzędników uznanie powszechnego prawa głosowania za ustawę zasadniczą; wolność prasy w najrozleglejszem tego słowa znaczeniu; wolność wszelkiego rodzaju zgromadzeń i stowarzyszeń; urządzenie sądów przysięgłych na jak najszerzych podstawach; obieralni, zupełnie od władzy egzekucyjnej niezawisli sędziowie. To są takzwane zasady z r. 1789, które w Francyi tylko bardzo ograniczone znalazły zastosowanie. Do tych zasad proklamowanych przez rewolucyę francuską dodaje demokracya francuska wszystkie postępy, których wymaga rozwój tegoczesnych idei. Do tych należą: zupełne oddzielenie kościoła od państwa i zupełna wolność wyznań; zastąpienie stałego wojska milicyą narodową; obo-

wiązkowa i bezpłatna nauka początkowa, aby powszechne prawo wyborów ze świadomością rzeczy mogło być wykonywane; zniesienie kary śmierci, zupełna zmiana systemu podatkowego; przedewszystkiem zniesienie akcyzy i wszystkich podatków konsumcyjnych, które najmocniej dotyczą najuboższych obywateli; zupełna emancypacya klas pracujących przez rozwój zakładów kredytowych i wolność pracy; nie mieszanie się w sprawy innych krajów; zupełne wstrzymanie się rządu od wpływu na wybory, w ten sposób, żeby naród zawsze zupełnie wolno mógł wybierać swoich reprezentantów. Takie są żądania demokracji francuskiej i one mają tworzyć główne podstawy, na których ma się opierać Francya w przyszłości. Żeby demokraci już przy najbliższych wyborach mieli odnieść zwycięstwo, tego nie przypuszczają nawet optymiści. Jest jednak wszelka nadzieja, że zyskają więcej gruntu pod nogami i zasieją ziarno na przyszłość. W ciągu sześciu tygodni będzie mogła demokracya rozwinąć swój program w obec wyborców tak w prasie jako też na publicznych zgromadzeniach, a to niezawodnie wielki wywrze wpływ.

Dnia 1. stycznia uderzył generał Caballeros, wsparty przez okręty wojenne, na powstańców Malagi, którzy się byli oszańcowali w Trinidad. Gubernator wojskowy generał Pavia zaatakował powstańców z drugiej strony. Jak się dowiadujemy z ostatnich doniesień, zostali powstańcy zupełnie pobici i wojska zajęły wszystkie ich dotychczasowe pozycye. Generał Pavia miał czterech zabitych, w ogóle jednak poniosła armia bardzo nieznaczne straty. Z powstańców poległo bardzo wielu.

„Constitutionnel“ pisze co następuje o teraźniejszej sytuacji turecko-greckiego konfliktu: „Głównym wypadkiem chwili bieżącej jest zebranie się na konferencyę tych mocarstw, które podpisały traktat paryski. Wszystkie mocarstwa, nie wyłączając Turcyi, przyjęły tę propozycję. Ponieważ początkiem i przyczyną całego sporu jest turecka nota do rządu greckiego, więc nie mogły mocarstwa myśleć o innej podstawie dla konferencji, jak o tej, którą podaje nota ottomańska. Jednem słowem, nie może chodzić o nie więcej jak o naradę nad punktami postawionymi przez wielką Portę i o przedłożenie rezultatów obrad w Konstantynopolu i w Atenach. Zgodność mocarstw i pojednawcze zachowanie się Turcyi każą się spodziewać, że konferencya pożądana wyda owoce. Jak upewniają, ma się konferencya zebrać już w pierwszych dniach stycznia, a prawdopodobnie ukończy ona bardzo prędko swoje zadanie.

Na posiedzeniu izby rumuńskiej z d. 1go stycznia interpelował deputowany Carp ministerstwo względem ostatniej panslawistycznej mowy prezydenta izby Bratiano. Prezydent ministrów odpowiedział, że rząd nie jest odpowiedzialnym za mowę obywatela w zgromadzeniu. Konstytucya gwarantuje prawo zgromadzeń. Także Jan Bratiano oświadczył, że przemawiał jako prywatny obywatel, poczem izba przeszła do porządku dziennego.

Kronika.

— N. Pani mianowała damami pałacowymi: Teresę z hr. Raczynskich hr. Erdödy, Irmę hr. Taaffe, Helenę hr. Esterhazy, Maryę z ks. Sanguszków hr. Alfredową Potocką i Celinę hr. Batthyány.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) Usiłowanie skrytobójstwa. D. 17. kwietnia 1868 powstała we dworze w Kukizowie pod Kulikowem sprzeczka pomiędzy parobkiem Pawłem Krajewskim i 17letnią pokojówką Anną Swadowską, wskutek czego zakazano Krajewskiemu raz na zawsze przychodzić do piekarni. Krajewski, urażony, odgrażał się Swadowskiej. Wieczorem tego dnia, gdy Swadowska poszła ślać łożka, pada ze dworu strzał przez drzwi od podwórza do przepierzenia wiodące a wówczas nieco uchylone i trafia Annę Swadowską, która dostawszy strzał w kark, padła na ziemię. W chwilę po wystrzale widziano Krajewskiego przechodzącego koło oficy i mówiącego do siebie: „teraz niech wszyscy wiedzą, co to jest austriacki żołnierz.“ Anna Swadowska odwieziona została do Lwowskiego szpitalu i rzezuznawcy orzekli, że strzelono do niej z bardzo małej odległości, tudzież że strzelający nie rzył do twarzy i że nabój składający się przynajmniej z prochu i flejtucha silniejszy być musiał jak zwykle, lecz nie byli w stanie potwierdzić czyli strzelba oprócz tego nabiła była innym materiałem postrzałowym, albowiem w ranach nie podobnego nie znaleziono. Uszkodzenie uznali jako ciężkie, okoliczności zaś strzałowi towarzyszące przywiodły ich do przekonania, że bez względu na to czy strzelba była nabitą tylko prochem i flejtuchem, Anna Swadowska była narażoną na niebezpieczeństwo życia, tudzież że śmierć postrzelonej niezawodnie byłaby nastąpiła,

50	5% Metaliki	23	9
	" z procentami z maja i listopada	61	6
	5% pożyczka narodowa	65	1
	Łosy z 1860 roku	93	8
75	Akcyje banku wiedeńskiego	677	—
	" kredytowego	240	3
50	Łondyn, 10 funtów szterlingów	118	8
—	Srebro	116	7
	" towarem	—	—
75	Dukat pojedynczy	5	56

(15) **E d y k t.**

(1)

Nr. 21746. Ces. król. sąd obwodowy w Stanisławowie zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Marcellego Lubiniego, że na żądanie Jakóba Steinwurzla z dnia 21. grudnia 1868 do L. 21746 przeciw niemu nakaz zapłacenia sumy wexlowej 100 złr. w. a. z p. n. wydanym i ustanowionemu dla niego kuratorowi p. adwokatowi Dwernickiemu, któremu p. adwokat Eminowicz za zastępcę substytuuje się, doręczony został.

Stanisławów, 23. grudnia 1868.

(25) **Concurs-Grundmachung.**

(1)

Nro. 71412. Zur Befegung einer Amanuensis-stelle bei der Universitäts-Bibliothek in Lemberg wird hiemit der Concurs ausgeschreiben.

Mit diesem Dienstposten ist ein Jahresgehalt von 400 fl. öst. W. verknüpft.

Bewerber um diesen Posten haben ihre Competenzgesuche, welche mit Nachweisungen ihrer Vorstudien und der dießfalls abgelegten Prüfungen, sowie mit den Nachweisungen über ihre tadellose Haltung, die Kenntniß der Landessprachen und ihre spezielle Eignung für Bibliotheksdienste gehörig instruiert sein müssen — längstens bis 25. Jänner 1869 unmittelbar bei dem k. k. Statthalterei-Präsidium in Lemberg — insofern sie aber bereits im öffentlichen Dienste stehen, im Wege der vorgesetzten Behörde einzubringen.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 28. December 1868.

Obwieszczenie.

Nr. 71412. W celu nadania posady urzędnika pomocnika (amanuensis) przy tutejszej bibliotece uniwersyteckiej rozpisuje się konkurs do 25go stycznia b. r.

Z tą posadą jest połączona stała płaca w rocznej kwocie 400 złr. w. a.

Ubiegający się o rzeczoną posadę mają wykazać w podaniach swych, jakie odbyli nauki, tudzież uzyskaną przy popisach kwalifikację, dotychczasowe nieganne zachowanie się i znajomość języków krajowych, nakoniec czyli i o ile są uzdolnieni do pełnienia służby bibliotecznej.

Podania konkursowe mają ubiegający się wnieść w przeciągu konkursowego terminu do Prezydium Namiestnictwa bezpośrednio, w razie zaś, jeżeli pełnią jakie obowiązki w publicznej służbie, w drodze przełożonej władzy.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 28. grudnia 1868.

(23) **Obwieszczenie.**

Nr. 70181. C. k. ministerstwo obrony krajowej i bezpieczeństwa publicznego ustanowiło wysokiem rozporządzeniem z 11go z. m. L. 3676 O. k. w porozumieniu z c. k. państwowem ministerstwem wojny i z c. k. ministerstwem skarbu stosownie do §. 31. regulaminu o kwaterunkach wojskowych z 15. maja 1861 (Dz. u. p. Nr. 124) wynagrodzenie, które płacić ma skarb wojskowy w przeciągu czasu od 1go stycznia do końca grudnia 1869 za obiad, dostarczany podług regulaminu przez dającego kwaterę żołnierzom w czasie przechodu od feldwebla i równych temuż szarż nadół, dla Galicyi na dziewięć i pięćdziesiątych cent. (9 $\frac{5}{10}$ c.) w. a. za jedną porcyę. Co się podaje do wiadomości powszechnej.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, 19. grudnia 1868.

(2993) **Grundmachung.**

(3)

Nr. 16086. Am 16. Jänner 1869 tritt im Orte Olpiny ein k. k. Postamt ins Leben, welches sich mit dem Briefpost und Stafetten-Dienste, dann mit der postämtlichen Behandlung von Geld- und sonstigen Werthsendungen bis zum Einzelgewichte von zwanzig Pfund befaßt und mittelst täglicher Botenfahrten einerseits nach Tuchow, andererseits nach Biecz mit nachstehender Cursordnung seine Verbindung erhalten wird.

I. Curs Olpiny - Tuchow.

Von Olpiny täglich um 3 Uhr Nachmittags, in Tuchow um 5 Uhr Nachm.

von Tuchow um 7 Uhr in Olpiny um 9 Uhr Abends.

(Anschluß an die Post nach und aus Tarnow und Cieszkowice.

II. Curs Olpiny - Biecz.

Von Olpiny täglich 9 U. in Biecz um 10 $\frac{1}{4}$ Uhr 15 M. Abends.

von Biecz um 5 $\frac{1}{2}$ Uhr in Olpiny um 6 $\frac{1}{2}$ Uhr Früh.

Geht ab nach Eintreffen der Post aus Jasło.

Der Bestellungsbezirk des Postamtes Olpiny hat aus nachbenannten Orten zu bestehen: Czernina, Jodłówka mit Kozłowska und Nazałowa, Olpiny, Olszyny mit Lipie, Rzepiennik suchy, Szwosowa, Szażyny, Żurawa.

Vom gleichen Zeitpunkte werden sich auch die Postämter Tuchow und Cieszkowice mit Stafetten-

dienste befaßen und der Curs der Botenfahrten auf der Route Grybow-Tarnow wie folgt, festgelegt:

Von Grybow täglich um 2 U. 40 M. Nachm., in Cieszkowice um 5 U. Abends; von Cieszkowice um 5 U. 10 M. Abends, in Tuchow um 6 Uhr 40 M. Abends; von Tuchow um 6 Uhr Früh, in Tarnow um 7 U. 50 M. Früh. — Anschluß an die Post von Tuchow nach Olpiny.

Von Tarnow täglich um 3 Uhr Nachm., in Tuchow um 4 Uhr 50 M., in Cieszkowice um 8 U. 30 Abends.

Von Cieszkowice um 4 $\frac{1}{2}$ U. Früh, in Grybow um 6 U. 50 M. Früh.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, am 17. December 1868.

Ogłoszenie.

L. 16086. Z dniem 16. stycznia 1869 wejdzie w życie w Olpinach urząd pocztowy, który zajmować się będzie służbą listową i sztafetową, tudzież przyjmowaniem listów pieniężnych i innych posyłek wających do 20 funtów i otrzymywać będzie dziennymi jazdami posłańcami z jednej strony z Tuchowem, z drugiej strony z Bieczem komunikacje w następującym porządku:

I. Jazda: Olpiny Tuchow.

Z Olpin dziennie o 3. g. Do Tuchowa o godz. 5. po poł.

z Tuchowa o 7. godzinie do Olpin o 9. wieczór.

Połączone z pocztą do i z Tarnowa i Cieszkowic.

II. Jazda: Olpiny - Biecz.

Z Olpin dziennie o 9. g. Do Biecia o 10 $\frac{1}{4}$ wie- 15. m. wieczór.

z Biecia dziennie o 5 $\frac{1}{2}$ do Olpin o 6 $\frac{1}{2}$ rano.

Odchodzi po nadejściu poczty z Jasła.

Do okręgu urzędu pocztowego w Olpinach należą następujące gminy: Czernina, Jodłówka z Kozłówkami i Nazałowa, Olpiny, Olszyny z Lipcem, Rzepiennik suchy, Swosowa, Szażyny i Żurawa.

Od tego samego dnia zajmować się będą także urzędu pocztowe: Tuchow i Cieszkowice służbą sztafetową, a jazdy posłańcze na przestrzeni Grybów, Tarnów ustanawiają się, jak następuje:

Z Grybowa dziennie o godzinie 2. m. 40. po poł., w Cieszkowicach o godz. 5. wieczór: z Cieszkowic o godzinie 5. m. 10. wieczór; w Tuchowie o godzinie 6. m. 40. wieczór.

Z Tuchowa o 6. rano; w Tarnowie o godz. 7. m. 5. rano. — Złączą się z pocztą z Tuchowa do Olpiny.

Z Tarnowa dziennie o godz. 3. po poł. w Tuchowie, o 4. godz. 50. m. w Cieszkowicach o godz. 8. m. 30. wieczór.

Z Cieszkowic o 4 $\frac{1}{2}$ w Grybowie o 6. god. 50. m. rano.

Co się do publicznej wiadomości podaje.

Z c. k. galic. dyrekcji pocztowej.

Lwów, dnia 17. grudnia 1868.

(2995) **G d i c t.**

(3)

Nro. 2921. Vom k. k. Bezirksgerichte Winniki wird hiemit dem Johann Tebnika bekannt gegeben, daß wider ihn Aron David Madfes subpr. 5. November 1868 Bl. 2921 eine Klage wegen Anerkennung des Eigenthums der zwei Staatsjudenverordnungen vom 1. December 1829 Nr. 157 und 1. April 1830 Nr. 15917, jede über 100 fl. C.M. ausgetragen habe, und daß zur Verhandlung dieses Rechtsstreites nach dem summarischen Verfahren die Tagladung zum 7ten April 1869 um 10 Uhr Früh bestimmt worden sei.

Da der Aufenthaltsort des Belangten unbekannt ist, so wird zu dessen Vertretung, und im Falle dessen Ablebens seiner unbekannten Erben auf deren Gefahr und Kosten Hr. Johann Brummann zum Curator hiemit aufgestellt, und mit ihm dieser Rechtsstreit nach den bestehenden Gesetzen verhandelt werden.

Es wird demnach der Belangte mit diesem Edicte erinnert, entweder persönlich an diesem Termine zu erscheinen, oder die nöthigen Befehle zu seiner Vertretung dem aufgestellten Curator mitzutheilen, oder endlich sich einen andern Vertreter zu wählen und dem Gerichte namhaft zu machen, widrigens er die Folgen sich selbst zuschreiben haben wird.

Winniki, am 21. December 1868.

(2994) **Obwieszczenie.**

(3)

Nr. 19468. Ces. król. sąd obwodowy Tarnowski niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż pp. Cypryan Gostwicki i Józef Myszkowski pod dniem 5. grudnia 1868 l. 19468 przeciw Tadeuszowi Chronowskiemu, Michałowi Budzyńskiemu, Dorocie Ogorzałek, jej trojga z imienia i nazwiska niewiadomym dzieciom, Wojciechowi Kielar i Katarzynie Kielar, a w razie śmierci ich niewiadomym spadkobiercom tychże, o extabulację sumy 6233 złp. 6 $\frac{1}{2}$ gr. wraz z nadcieżarami ze stanu biernego części dóbr Niewodna z pn.

do tutejszego sądu pozew wnieśli i o pomoc sądową prosili, w skutek czego termin do rozprawy ustnej na dzień 29. stycznia 1869 o godzinie 10tej zrana wyznaczony został.

Ponieważ pobyt zapozwanych sądowi nie jest wiadomym, przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanych tutejszego p. adwokata Dra. Grabczyńskiego z zastępstwem p. adwokata Dra. Rosenberga na kuratora, z którym wniesiony spór według ustawy cyw. dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się zapozwanych, ażeby w przeznaczonym czasie albo się sami osobiście stawili, albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzielili, lub też innego obrońcę obrali i tutejszemu sądowi oznajmili, ogólnie do bronięcia prawem przepisane środki użyli, inaczej z jego opóźnienia wynikające skutki sam sobie przypisaćby musieli.

Z Rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 11. grudnia 1868.

(2996) **K o n k u r s.**

(3)

Nr. 33044. Przy tutejszej miejskiej szkole głównej imienia „Elżbiety“ opróżnioną została posada nauczyciela, uposażona stałą płacą 420 złr. w. a. z dodatkiem 130 złr. i kwaterowem 52 złr. 50 kr. z dodatkiem 47 złr. 50 kr. w. a.

Konkurs do tej posady otwarty do dnia 1. lutego 1869.

Pp. kandydaci starający się o to miejsce zechcą podania swoje opatrzyć w dowody wskazane rozporządzeniem Rady szkolnej krajowej z dnia 21go marca i przesłać na ręce tutejszego Magistratu w sposób temże rozporządzeniem oznaczony.

Magistrat król. stoł. miasta.

Lwów, dnia 22. grudnia 1868.

(2987) **Grundmachung.**

(3)

Nro. 5293. In Jezierzany wurde eine Telegrafens-Station mit beschränktem Tagdienste für den allgemeinen Verkehr heute eröffnet.

Vom k. k. Telegrafens-Inspectorate.

Lemberg, am 27. December 1868.

(2978) **E d y k t.**

(3)

L. 4052. C. k. sąd powiatowy w Kozowej czyni wiadomo, że w gminie Uwsie umarł w roku 1848 właściciel Bazyli Multan bez testamentu z pozostawieniem gruntu i domu pod Nr. rep. 48 a Nr. kons. 48 oraz pełnoletnich spadkobierców Jana Multana, Ksenię Czorna, Maryi Berbec, Antoniego Multana, Halkę Paluch, Katarzynę Pałubiak, Stanisława Multana i Antoszkę Multan; gdy zaś miejsce pobytu spadkobiercy Antoniego Multana nie jest dotąd sądowi wiadome, przeto wzywa się go, ażeby się w przeciągu jednego roku tu do sądu zgłosił i oświadczenie do spadku po ojcu Bazyliem Multanie w tym czasie tem pewniej podał, gdyż w razie przeciwnym pertraktacja masy współspadkobiercami i ustanowionym dla nieobecnego w osobie Sebastjana Demka w Uwsiu kuratorem przeprowadzoną zostanie

Z c. k. sądu powiatowego.

Kozowa, dnia 7. listopada 1868.

(2979) **E d y k t.**

(3)

L. 1449. C. k. sąd powiatowy w Zmigrodzie podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że celem zaspokojenia kwoty 50 zł. w. a. przez Szymona Urbanowicza przeciw Ilkowi Sosenkowi wywalczonej egzekucyjna publiczna sprzedaż realności pod Nr. konskr. 43, Nr. rep. 11 w Desznicy położonej, z jednej połowy roli „Fedakówka“ zwanej wraz z budynkami na takowej znajdującemi się, składającej się, ciała tabularnego niestanowiącej, w trzech terminach, dnia 4. lutego, dnia 25. lutego i dnia 18. marca 1869, zawsze o godzinie 10tej zrana w kancelarii sądowej w Zmigrodzie, a to w pierwszych dwóch terminach tylko powyżej lub za cenę szacunkową 980 zł. w. a. wynoszącą, zaś w trzecim terminie także poniżej ceny szacunkowej przedsięwziętą będzie.

Tak protokoła zawierające przymusowe opisanie i ocenienie tej realności, jako też bliższe warunki licytacyjne każdego czasu w registraturze c. k. sądu powiatowego w Zmigrodzie przejrzane być mogą.

Z c. k. sądu powiatowego.

Zmigrod, dnia 30. sierpnia 1868.

(2959) **E d y k t.**

(3)

L. 5993. C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie zawiadamia, iż w skutek pozwu Mojżesza Dawida Geschwind z dnia 5go września 1860 do l. 4896 przeciw Mojżeszowi Wang o 382 zł. w. a. dla nieobecnego i z miejsca pobytu niewiadomego Mojżesza Wang kuratorem adwokat Dr. Geistler, a zastępcą kuratora adwokat Dr. Rybicki obranym i kuratorowi nakaz zapłaty do l. 4896 wręczonym został.

Upomina się pozwanego, ażeby w czasie prawnym środki obronne kuratorowi wskazał, lub przez innego rzeczownika takowe do sądu wniósł i sąd o miejscu pobytu swego zawiadomił.

Rzeszów, dnia 27. listopada 1868.

(16) Kundmachung.

Nr. 2659. Vom k. k. Bezirksgerichte Grodek wird hiemit kundgemacht, daß zur Vereinfachung der durch Gregor Zapotocki als Geßionärin der Ewa Madeklich erlegten Summe pr. 162 fl. öst. W. die erzwungene Teilbitung der dem Schuldner Nicolaus Hartat gehörigen in Lubien mały sub CNr. 4 und Rep. Nro. 12, gelegenen feinen Tabularkörper bildenden Grundwirthschaft in drei Terminen, den 7ten April 1869, den 10ten Mai 1869 und den 1. Juni 1869, jedesmal um 10 Uhr Vormittags hiergerichts vorgenommen werden wird.

Zum Ausrufspreis wird der Schätzungswert der Realität mit 320 fl. öst. W. genommen.

Das im Baaren oder in öffentlichen Obligationen nach dem Tagecourse zu erlegende Badium beträgt 31 fl. öst. W.

Bei den ersten zwei Terminen wird die obige Grundwirthschaft nur um einen Anbot über oder gleich dem Schätzungswerte, beim dritten Termine aber auch unter dem Schätzungswerte hintangegeben werden.

Der Schätzungswert und die übrigen Vicitationsbedingungen können hiergerichts eingesehen werden.

Grodek, am 26. November 1868.

(17) E d y k t.

L. 3055. C. k. sąd powiatowy w Mostach wielkich wiadomo czyni, że na zaspokojenie wywalczonej przez Maryę Lemech prawomocnym wyrokiem z dnia 7. lipca 1864 do L. 1408 sumy 78 zł. 50 kr. w. a. z przynal. zezwolona została egzekucyjna publiczna sprzedaż gospodarstwa rustykalnego pod Nr. konskr. 60 rep. 40 w Parchacu, składającego się z chałupy, budynków gospodarskich i gruntów w objętości 16 morgów 285 kwadr. sążni do dłużnika Hrycia Lemecha należącego, ciała tabularnego nie stanowiącego, którego sprzedaż w trzech terminach, a to: 18. lutego 1869 — 4. marca 1869 i 18. marca 1869, każda raz o 10. godzinie zrana w tutejszym c. k. sądzie pod następującymi warunkami przedsięwzięta zostanie:

1. Cena wywołania stanowi wartość szacunkową tej realności w akcie detaksacji na sumę 183 zł. w. a. oznaczona.

2. Każdy chce kupienia mający winien przed rozpoczęciem licytacji jako wadyum kwotę 25 zł. w. a. w gotówce do rąk komisji licytacyjnej złożyć, którego wadyum kupicielowi w cenę kupna wchodzi, innym zaś licytantom zaraz po ukończonej licytacji zwrócone zostanie.

3. Przy pierwszych dwóch terminach powyż wymienione gospodarstwo li tylko wyżej ceny szacunkowej lub przynajmniej za taką, przy trzecim terminie zaś nawet niżej ceny szacunkowej sprzedane zostanie.

4. Dalsze warunki licytacji niemniej akt egzekucyjnego opisanie i oszacowania w tutejszo-sądowej registraturze przejrzane być mogą.

O czym się strony interesujące zawiadamia.

Z c. k. sądu powiatowego.

Mosty wielkie, dnia 18. grudnia 1868.

(24) E d y k t.

L. 62160. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza niniejszem, że dozwala się w drodze dalszej egzekucyjnej prawomocnego wyroku z d. 16. kwietnia 1863 L. 4911 na zaspokojenie przynależnej Janowi Stromengerowi kwoty 6000 zł. w. a. z oprocz. odsetkami od dnia 7. lutego 1861 kosztami sądowymi i egzekucyjnymi w kwotach 34 zł. 19 kr., 7 zł. 76 kr., 7 zł. 17 kr., 11 zł. 23 kr. w. a. jako też niniejszemi kosztami w kwocie 36 zł. 69 kr. w. a. przymusowa publiczna sprzedaż 97/336 części realności pod L. 102 m. we Lwowie położonej, niegdyś Aleksandra Schwabego własnych.

Sprzedaż ta odbędzie się na dniu 12go lutego i 18go marca 1869 każda raz o godzinie 10. przed południem, do ułożenia ułatwiających warunków wyznacza się termin na 18go marca 1869 godzinę 4tą po południu.

Cena wywołania wynosi 3541 zł. 82 kr.; wadyum 335 zł. w. a. Akt oszacowania i resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w tutejszej registraturze lub podczas licytacji u komisji licytacyjnej.

O tej licytacji uwiadamia się obie strony jako też wszystkich wierzycieli hipotecznych do rąk własnych, tych zaś, których pobyt niewiadomy, którymby uchwała oheena z jakiegokolwiek powodu doręczona być nie mogła, lub którzyby dopiero po dniu 29. stycznia 1868 do tabuli weszli, przez kuratora w osobie adwokata p. Frenkla z zastępstwem adwokata pana Natkisa niniejszem ustanowionego i przez edykta.

Lwów, dnia 9. grudnia 1868.

(22) Kundmachung.

Nr. 66098. Zur Wiederbesetzung der Tabak-Großtrafik in Buczac, Stanislauer Finanzbezirk, mit welcher auch der Verschleiß der Stempelmarken verbunden ist, wird die Concurrenz mittelst Ueberreichung schriftlicher Offerten ausgeschrieben.

Die Offerten sind unter Anschluß des Badiums von 80 Gulden öst. Währ., dann des Großjährigkeits-, Sitten- und Vermögenszeugnisses längstens bis einschließend 15ten Februar 1869 zwei Uhr Nachmittags bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Stanislaw einzubringen.

Der Verkehr der Großtrafik betrug im Jahre 1867:

an Tabak 12446 fl. 79 fr.
an Stempelmarken 2442 „ 67 „

Zusammen 14889 fl. 46 fr.

öfterr. Währ.

Die näheren Vicitations-Bedingungen, so wie auch der Ertragniß-Ausweis können bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Stanislaw und bei dieser k. k. Finanz-Landes-Direction eingesehen werden.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction.

Lemberg, den 29. December 1868.

Obwieszczenie.

L. 66097. W celu obsadzenia głównej trafiki tytoniu połączonej ze sprzedażą marek stemplowych w Buczaczu w okręgu c. k. skarbowej dyrekcji obwodowej w Stanisławowie, rozpisuje się konkurencja przez pisemne oferty.

Te oferty zaopatrzone kwotą 80 zł. w. a. jako wadyum, tudzież w poświadczenia pełnoletności, moralności i stosunków majątkowych mogą być podane włącznie do 15. lutego 1869 godziny drugiej po południu do c. k. dyrekcji obwodowej dochodów skarbowych w Stansławowie.

Obrót tej trafiki wynosił w roku 1867, mianowicie:

w tytoniach 12446 zł. 79 kr.

w markach stemplowych 2442 „ 67 „

Razem 14889 zł. 46 kr.

wal. austr.

Bliższe warunki licytacyjne jako też wykaz dochodu, przejrzane być mogą w c. k. dyrekcji obwodowej dochodów skarbowych w Stanisławowie, tudzież w tutejszej c. k. dyrekcji krajowej skarbu.

Od c. k. dyrekcji krajowej dochodów skarbowych.

Lwów, dnia 29. grudnia 1868.

(20) E d i c t.

Nr. 11845. Vom k. k. Kreis als Handelsgericht wird dem Marcus Peczenik mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe wider denselben Simon Friedländer wegen Zahlung der Wechselsumme von 39 fl. öst. Währ. unterm 10. September 1868 J. 8836 eine Klage angebracht und um richterliche Hilfe gebeten, worüber mit dem Beschlusse vom 16. September 1868 Zahl 8837 die wechselfredliche Zahlungsaufgabe erlassen worden ist.

Da der Aufenthaltsort des Belangten unbekannt ist, so hat das k. k. Kreisgericht zu seiner Vertretung und auf seine Gefahr und Kosten den hiesigen Advocaten Hrn. Dr. Wesolowski mit Substituierung des Hrn. Dr. Warteresiewicz als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtsache nach der für Galizien vorgeschriebenen Wechselordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict wird demnach der Belangte erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen oder auch einen andern Sachwalter zu wählen und diesem k. k. Kreisgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorchriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem er sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben wird.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes,

Złoczów, am 13. December 1868.

(11) E d y k t.

Nr. 12003. Ces. król. sąd obwodowy w Przemyśle podaje do publicznej wiadomości, iż w skutek zawezwania c. k. sądu krajowego we Lwowie z dnia 27. października 1868 do L. 56244 celem zaspokojenia wygranej przez p. Maryannę Dobrzańską przeciw p. Felixowi Smalawskiemu i Augustowi Ludwikowi 2ga im. Walentin d' Hauterire sumy 1800 złr. a. w. z procentami po 4% od 1go września 1866 i kosztami sporu 33 złr. 22 kr., tudzież kosztami ekzekucji 5 złr. 37 kr. i 12 złr. 10 kr. a. w. rozpisuje się przymusowa sprzedaż połowy dóbr Jatwigi, tej pretensji za hypotekę służącej p. Augusta Ludwika 2ga im. Walentin d' Hauterire własnej, w byłym Przemyskim obwodzie położonych, na rzecz p. Maryanny Dobrzańskiej, która to licytacja w dwóch terminach, a to na dniu 8. marca 1869 i na dniu 5. kwietnia 1869 o 10tej godzinie przed południem w tym sądzie pod następującymi warunkami licytacyjnymi się odbędzie:

1. Za cenę wywołania ustanawia się sądownie sprawdzona cena oszacowania połowy dóbr Jatwigi w sumie 20.420 złr. 85 kr. a. w.

2. Każdy chce kupienia mający winien 10% powyższej ceny szacunkowej jako wadyum albo gotówką, albo w wolnych od zakazu obligacjach indemnizacyjnych Lwowskiego okręgu administracyjnego z kuponami i talonami, lub też w listach zastawnych galic. Towarzystwa kredytowego, lub galic. uprz. akcyjnego banku hipotecznego również z kuponami i talonami, lub w innych na giełdzie Lwowskiej notowanych papierach publicznych z kuponami i talonami według kursu Gazety Lwowskiej, jednakże nie wyżej wartości nominalnej policzonych do rąk komisji licytacyjnej złożyć, które to wadyum, o ile takowe w gotówce złożonem było, w cenę kupna się wliczy, współlicytantom zaś po ukończonej licytacji zwróconem będzie.

3. Gdyby te dobra przy pierwszym i drugim terminie za cenę szacunkową sprzedanymi być nie

mogły, ustanawia się do przesłuchania wierzycieli względem postanowienia lżejszych warunków licytacyjnych termin na dzień 5. kwietnia 1869 4tą godzinę po południu z tym dodatkiem, iż niestawający wierzyciele jako do większości głosów stawających przystępujący uważani będą.

4. Względem ciężarów na sprzedać się mających dobrach zahypotekowanych. odsła się chęć kupienia mających do tabuli krajowej względem podatków zaś do c. k. urzędu podatkowego w Mościskach.

O tem zawiadamia się strony, dalej wierzycieli z miejsca pobytu wiadomych do rąk własnych, z miejsca pobytu zaś niewiadomych, a to: masę spadkową Wojciecha Kopystyńskiego, a względnie spadkobierców tegoż: Leopolda, Szczepana i Krystynę Kopystyńskich, Elżbiętę Czaprzańską i Ferdynanda Kopystyńskiego, tudzież wszystkich wierzycieli, którymby uchwała ta licytacyjna rozpisująca albo wcale nie, albo w czasie przed terminem wyznaczonym doręczona być nie mogła, nareszcie wszystkich wierzycieli, którzyby po 15. sierpniu 1868 do tabuli pretensjami swemi weszli, do rąk kuratora w osobie p. adwokata Dra. Regera z substytucją p. adwokata Dra. Kozłowskiego postanowionego i przez edykta.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Przemyśl, dnia 13. listopada 1868.

(12) E d y k t.

Nr. 21160. Stanisławowski c. k. sąd obwodowy uwiadamia niniejszem z imienia, życia i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców Eleonory Knihińskiej, że p. Karol Nowakowski na dniu 10. grudnia 1868 do L. 21160 przeciw nim wniósł pozew o extabulację sumy 73 złr. 9 kr. i 3 złr. 18 kr. m. k. z dóbr Cucyłowa, w skutek czego do ustnie rozprawy termin na 26. stycznia 1869 o godzinie 10tej zrana wyznaczono, i tymże pozwanym za kuratora p. adwokata Dr. Przybyłowski z substytucją p. adwokata Dra. Rosenberga ustanowiono.

Z c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów, 12. grudnia 1868.

(21) E d i c t.

Nro. 20821. Vom k. k. Tarnower Kreisgerichte wird mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe wider Adalbert Gorezyca aus Radomysl, Bezirk Zassów, Juda Stieglitz eine Wechselklage auf Zahlung des Betrages von 300 fl. öst. W. J. N. G. unterm 31. December 1868 J. 20821 angebracht und richterliche Hilfe gebeten, worüber dem Belangten Adalbert Gorezyca die Zahlung der Wechselsumme von 300 fl. J. N. G. binnen 3 Tagen bei sonstiger Execution aufgetragen wird.

Da der Aufenthaltsort des Belangten Adalbert Gorezyca nicht bekannt ist, so hat das k. k. Kreisgericht zu Tarnów zu dessen Vertretung und auf dessen Gefahr und Kosten den hiesigen Hrn. Landesadvocaten Dr. Stojalowski unter Vertretung des Hrn. Advocaten Dr. Rosenberg als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtsache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict wird demnach der Belangte erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen andern Sachwalter zu wählen und diesem k. k. Kreisgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorchriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem er sonst sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben wird.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes

Tarnów, am 31. December 1868.

(14) E d i c t.

Nro. 8241. Vom k. k. Bezirksgerichte in Brody wird hiemit bekannt gemacht, daß Salamon Zudek wider die dem Namen und Wohnorte nach unbekannten Interessenten der Oransk'schen Masse, oder für den Fall ihres Ablebens deren dem Namen und Wohnorte nach unbekannten Erben, für welche zur Wahrung ihrer Rechte der h. o. Advocat Hr. Kukucz zum Curator bestellt wurde, — um Auftragsverlassung zur Nachweisung binnen 30 Tagen, daß die zu Gunsten der Oransk'schen Masse über die in Brody gelegenen Realität sub Tab. Nr. 511 seit 1. August 1794 pränotirte, an Samuel Margulies habende Forderung in dem Betrage pr. 117 fl. und 120 fl. 30 fr. gerechtfertiget sei, oder in Rechtfertigung schwebt, widrigens falls dieselbe über ferneres Anlangen des Bittstellers aus dem Paßstande der Realität sub Tab. Nr. 511 in Brody extabulirt und gelöscht werden würde, sub praes. 26. November 1868 J. 8241 h. g. das Ansuchen stellte, welchem Ansuchen unterm Heutigen willfahrt würde.

Die Interessenten der Oransk'schen Masse, oder beziehungsweise deren Erben werden demnach aufgefordert, die bezügliche Nachweisung entweder selbst zu liefern, oder die Befehle hiezu dem aufgestellten Curator mitzutheilen, oder einen Bevollmächtigten namhaft zu machen, widrigens sie sich die Folgen dieser Veräumlich selbst zuzuschreiben haben würden.

Brody, am 14. December 1868.

(10) Kundmachung.

Nro. 1259-Pr. Zur Wiederbesetzung der Bezirks-Richterstelle in Bircza mit dem Gehalte von 1500 fl. rückständig von 1300 fl. öst. W., wird die Bewerbungsfrist bis zum 20. Jänner 1869 ausgeschrieben.

Vom Präsidium des k. k. Kreisgerichtes.

Przemyśl, am 30. December 1868

(6) Sprostowanie.

Do l. s. 15221. W edykcie z c. k. sądu obwodowego Tarnopolskiego z dnia 14. grudnia 1868 do l. 15221 wydrukowanym w Nr. 296, 297 i 298 z r. z. zaszła pomyłka prostuje się w ten sposób, że zaraz na początku w pierwszym wierszu zamiast c. k. sąd obwodowy Tarnowski czytać należy Tarnopolski.

(1) Obwieszczenie

Nr. 61354. Lwowski c. k. sąd krajowy zawisł: damia Apolonię, Jana i Augustynę Bleisch, że uchwałą z dnia dzisiejszego do L. 61354 zarządzonej została extabulacja sum 4000 złp., 1000 złp. i różnych kosztowności na ich rzecz w stanie biernym realności pod L. 222², we Lwowie zabezpieczonych. Gdy miejsce pobytu Apolonii, Jana i Augustynę Bleisch nie jest wiadome, tedy powyższą uchwałę ustanowionemu dla nich kuratorowi p. adwokatowi Dr. Męcińskiemu się doręcza.

Lwów, dnia 21. listopada 1868.

(3) E d y k t.

Nr. 4105. C. k. sąd powiatowy w Krakowie wzywa z miejsca pobytu niewiadomego Olegę Rusa, ażeby w przeciągu jednego roku do spadku zmarłego na dniu 24. grudnia 1827 w Lubieniach bez zostawienia ostatniej woli rozporządzenia Senka Rusa w tut. sądzie się zgłosił, o ile że w przeciwnym razie postępowanie spadku z ustanowionem kuratorem Hrynkiem Karpińskim z Lubienia i ze zgłaszającymi się spadkobiercami przeprowadzoną będzie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Krakowiec, dnia 31. października 1868.

Erkenntnisse.

Das k. k. Landes- als Präzident in Prag hat mit dem Erkenntnis vom 12. December 1868 33. 29317 und 29675 die weitere Verbreitung der Nr. 107 der „Correspondenz“ wegen der darin veröffentlichten, den Inhaltbestand des im Artikel III. des Gesetzes vom 17. December 1862 Nr. 8 R. G. B. ex 1863 und im §. 300 St. G. textirten Vergehens begründenden Aufträge mit der Ueberschrift „Der Redacteur“ und „Lemberg 9. November, Vorgehen der Reichsrathsmajorität in der Ausnahmestandsfrage verboten.“

Das k. k. Landesgericht in Straßaden in Wien hat mit Urtheil vom 4. November 1868 3. 6390/33363, welches mit obergerichtlicher Entscheidung vom 9. December 1868 Nr. 23482 bestätigt wurde, das Verbot der Weiterverbreitung der photographischen Bilder „Das Blumen-Orakel“ und „Mädchen an der Quelle“, sowie der bei Anton Klein beanstandeten obsequen Photographien in Collectionen von sogenannten „Mo-

naten“ und „ABC“ wegen Vergehens gegen die öffentliche Sittlichkeit nach §. 516 St. G. in Gemäßheit des §. 36 P. G. ausgesprochen.

Wien, den 24. December 1868.

Boschau mp.

Max Fischer mp.

(19)

(2966) Concurs-Ausschreibung.

Nr. 845-Pr. Eine Bezirksgerichts-Adjunctenstelle mit dem Gehalte jährlicher 800 fl. öst. Währ., welche entweder definitiv extra statum oder provisorisch besetzt werden soll, ist bei dem Bezirksgerichte Kimpolung erledigt.

Bewerber um diese Stelle haben ihre Gesuche mit der Nachweisung der geforderten Erfordernisse, insbesondere der Kenntniß der romanischen Sprache binnen 14 Tagen von der dritten Einschaltung dieses Anrufes in die Landes-Zeitung bei dem Czernowitzer k. k. Landesgerichts-Präsidium einzubringen.

Vom Präsidium des k. k. Landesgerichts

Czernowitz, am 25. December 1868.

Spis osób we Lwowie zmarłych,

a w dniach następujących zameldowanych.

Od 1. do 15. listopada 1868.

Zieliński Antoni, nauczyciel, 59 l. m., na wr.ód w żółtku.	
Moszczański Franciszek, dyurnista, 45 l. m., na puchliznę.	
Zareba Melchior, krawiec, 49 l. m., na tuberkulę.	
Krzyżanowski Michał, traktiernik, 43 l. m., na zapalenie mózgu.	
Steinbek Karolina, żona urzędnika, 47 l. m., na gruźlicę.	
Ulrich Antonina, wdowa po urzędniku, 64 l. m., na wadę w sercu.	
Schäfer Wilhelmina, wdowa po urzędniku, 29 l. m., przez skaleczenie.	
Kopitz Tekla, wdowa po urzędniku, 30 l. m., na gruźlicę.	
Łośiak Brygida, wdowa, 76 l. m., na raka.	
Idziński Ferdynand, student, 8 l. m., na szkarlatynę.	
Fox Włodzisław, syn urzędnika, 8 l. m., „	
Skolimowska Marya, córka obywatela, 3 l. m., „	
Pfeifer Emil, syn adwokata, 3 l. m., „	
Kordacki Jan, ślusarz, 28 l. m., na suchoty.	
Gorszkowska Konstancja, ogrodniczka, 49 l. m., na suchoty.	
Draczykiewicz Teodor, szewc, 48 l. m., na suchoty.	
Popowicz Teresa, wyrobn., 60 l. m., „	
Twardowska Agn., 42 l. m., „	
Bieńkowska Marya, 26 l. m., „	
Dyszant Michał, 56 l. m., „	
Zuzia Jan, 56 l. m., „	
Kuhmińska Joanna, 42 l. m., „	
Kanczar Tekla, 26 l. m., „	
Michalewska Katarz., 35 l. m., „	
Derełowa Anastazja, 31 l. m., „	
Łabacz Parańska, 15 l. m., „	
Wojeicka Barbara, 50 l. m., „	
Deler Marya, 36 l. m., „	
Moskwa Zofia, 40 l. m., „	
Jastrzebski Teodor, 31 l. m., „	
Łepicka Julia, 36 l. m., „	
Śluzicka Eleonora, 54 l. m., „	
Szamocka Eleonora, 22 l. m., „	
Kardacz Franciszka, 53 l. m., „	
Kuźmińska Joanna, 42 l. m., „	

Chrzanowski Mikołaj, 70 l. m., ze starości	
Listkiewicz Franciszka, wyrobn., 68 l. m., „	
Hendlej Anna, 70 l. m., na char'actwo.	
Ryba Anna, 50 l. m., „	
Bem Antoni, 65 l. m., na tyfus.	
Hanis Franciszka, 58 l. m., „	
Romanowicz Jan, 57 l. m., przez skaleczenie.	
Slimakowski Stefan, 29 l. m., „	
Czajkowski Karol, 75 l. m., ze starości.	
Klepacz Anna, 29 l. m., na zapalenie płuc.	
Nastaniewicz Pelagia, 30 l. m., „	
Boczowska Anna, 64 l. m., na brigitę.	
Łosiński Jan, 42 l. m., „	
Madeńska Julia, 24 l. m., na zapalenie mózgu.	
Bosniak Wiktorya, 30 l. m., na zapalenie płuc.	
Dezczuk Jan, 26 l. m., na puchliznę.	
Lewko Iwan, 39 l. m., na raka.	
Smoczyńska Anna, żona ślaka, 28 l. m., na febrę płożową.	
Reisel Jan, z zakładu św. Łazarza, 63 l. m., na rozżęcie płuc.	
Budy Karolina, przedmieszczanka, 37 l. m., na zapalenie mózgu.	
Tulasiewicz Wicenty, podoficer, 22 l. m., na tyfus.	
Bułka Tanka, dziecko, 7 l. m., na suchoty.	
Kasper Ignacy, 7 1/2 l. m., na płuninę.	
Müller Antonina, 14 dni m., „	
Dmytrów Jędrzej, 5 l. m., na dławicę.	
Zgóra Józefa, 18 1/2 l. m., na puchliznę.	
Wiernikowski Władysław, dziecko, 4 l. m., „	
Chruniewicz Michał, 8 l. m., „	
Chryniewicz Stanisław, 6 l. m., „	
Jarosiewicz Władysław, 5 l. m., „	
Gardziej Felix, 9 1/2 l. m., na konwulsje.	
Smoczyński Jan, 14 1/2 l. m., „	
Wierchowaska Marya, 2 l. m., „	
Deurga Pawlina, 2 l. m., „	
Koerek Franciszek, 3 1/2 l. m., „	
Abraham Marya, 3 1/2 l. m., na zapalenie płuc.	
Kruszyński Jan, 1 1/2 l. m., z braku sił żywotn.	
Hawrylak Pawlina, 12 l. m., „	
Bednarska Zuzanna, 4 1/2 l. m., na rozżalenie.	
Krzywoszewski Dmytro, 2 1/2 l. m., na wysilenie.	
Trebińska Stanisława, 1 r. m., na porażenie płuc.	
Zuczkow Katarzyna, 2 r. m., na suchoty.	
Kohn Berl, machlerz, 90 l. m., ze starości.	
Jolles Saul, 80 l. m., „	
Bethauer Jeke, 72 l. m., „	
Zuker Boehme, właścicielka domu, 41 l. m., na suchoty.	
Korkes Julie, kramarka, 46 l. m., na suchoty.	
Belf Jakób, wyrobn., 35 l. m., „	
Fischer Nachman, wyrobn., 60 l. m., „	
Alex Reisel, 60 l. m., „	
Bares Sara, 28 l. m., na febrę płożową.	
Mensch Ziri, 20 l. m., na zapalenie mózgu.	
Münzer Golde, 60 l. m., na paraliż.	
Prochnik Jakób, 63 l. m., „	
Bardach Chaskel, 25 l. m., na brigitę.	
Grün Falek, 36 l. m., na tuberkulę.	
Sekler Ruchel, 62 l. m., na paraliż.	
Schlummer Marya, dziecko, 10 1/2 l. m., na szkarlatynę.	
Reiter Feige, 1 r. m., „	
Weber Izrael, 1 r. m., „	
Reiss Laib, 9 1/2 l. m., „	
Züss Josef, 4 l. m., na zapalenie płuc.	
Pochner Wolf, 3 1/2 l. m., „	
Ratner Laibisz, 1 r. m., na suchoty.	
Rochmes Roze, 2 1/2 l. m., „	
Silberzug Mojżesz, 3 1/2 l. m., na zapalenie mózgu.	
Mahn Mortko, 3 l. m., na dławicę.	
Weithorn Züsse, 9 dni m., na konwulsje.	
Silberstein Chaje, 10 dni m., „	
Fraj Natan, 10 dni m., „	

Doniesienia prywatne.**C. k. uprzyw. galicyjski Akeyjny Bank Hypoteczny**

wydaje od dnia 1. listopada 1867

ASYGNACYE KASOWE

4% za 8 dniowem wypowiedzeniem

4 1/2% „ 14 „ „

5% „ 30 „ „

Z dniem powyższym opłacany będzie od Asygnacyi kasowych w obiegu będących

od 3 1/2% procent po 4 od sta

„ 4% „ „ 4 1/2% „ „

Lwów, dnia 23. października 1867.

(9-22)

Dyrekcya.

Die Presse berichtet über die großartige Dampf-Malz-Extractbrauerei und Malz-Gesundheits-Chocoladen-Fabrik des Hoflieferanten Johann Hoff (Central-Depot in Wien) Körntnering Nr. 11. nach Beschreibung der großartigen Hoff'schen Etablissements zur Herstellung des Malz-Extractes u. s. w., dessen Erzeugnisse die fürstlichen Tafeln aller Länder zieren und der wankenden Gesundheit eine ausgezeichnete Stütze bieten, Folgendes: Neben dieser neuerrichteten Malzmühle erhebt sich eine mit allen technischen Erfindungen der Neuzeit ausgerüstete, sehr sauber und luxuriös ausgestattete Malz-Chocoladen-Fabrik, die durch eine große Dampfmaschine in Betrieb gesetzt, die wohlthuenenden Dämpfe der angrenzenden Malz-Extract-Brauerei aufnimmt.

Ausgesuchtester Cacao, feinsten Zucker, vorzüglichste Malz- und Heilkräuter-Extracte werden zu einer wohl-ermögner, für Heilzwecke genau berechneten und gepulsten Composition gebracht, und während die Hoff'sche Malzgesundheits-Chocolade alle italienischen, französischen und englischen Chocoladen an Feinheit und Annehmlichkeit im Geschmack übertrifft, (ganz in derselben Weise, wie das Hoff'sche Malz-Extract die englischen Biere: Porter, Ale, beitemem überfliegt hat, weil es nicht bloß viel schmackhafter, sondern ein Getränk ist), so ist sie in der ihr von Tausenden von Ärzten zugestanden heilenden Wirksamkeit ganz unerreicht. Herr Dr. Relation in Paris empfahl Kaiserl. Hoheit dem Prinzen Pierre Napoleon Bonaparte den Gebrauch der stärkenden Hoff'schen Malz-

fabricate. Die Krankenheilanstalten und Militär-Kazarete in Paris haben sie als wirksamste Diätmittel in allgemeinen Gebrauch genommen. Auch am k. k. Hofe zu Wien ist die stärkende Kraft und der liebliche Geschmack der gedachten Malzerzeugnisse wohl bekannt.

Seine Excellenz J.M.E. Freiherr v. Gablenz, Gouverneur etc. erklärte, er habe sich persönlich von der außerordentlichen Heilwirkung der Hoff'schen Malzfabricate überzeugt. Eben so rühmten die preussischen Minister, Ihre Excellenzen Graf v. Bismark, Herr von der Heydt, den ausgezeichneten sanitätischen Werth derselben. Eine ganze Reihe von Fürsten, Prinzen und Prinzessinen beehren der oft preisgekrönten Fabricaten mit ihrer dauernden hohen Kundschafft.

Wenn wir unter solchen Umständen uns über die Bedeutsamkeit des gedachten Etablissements eingehend aussprechen, so geschieht es, weil Alles, was das Interesse des industriellen Europa's rege macht, von uns nicht unberührt bleiben darf.

Das Hoff'sche Malz-Extract (von der k. k. Feldspitaler-Direction des 9. Armeecorps während des Krieges als vorzüglichster Nährmittel der erkrankten, hinfälligen Soldaten anerkannt und in einem officiellen Berichte für das ausgezeichnetste Nahrungsmittel erklärt) ist vielfach und gegen chronischen Husten mit erfreulichstem Erfolge angewendet worden. Die von Ärzten als bester Ersatz des (in manchen Krankheiten verbotenen Caffee's ausgesprochene Malzgesundheits-Chocolade wird von vielen Fürsten auf's Höchste bevorzugt, ist ein Lieblingsgetränk des Königl. preussischen Hofes und nicht minder am hiesigen kaiserlichen Hofe beliebt. — Der Käufer achte auf den Namenszug Johann Hoff, da zu viele Nachahmer sind. — Preise: eine Probeflasche Malz-Extract in Wien 56 kr. (6 Flaschen 3 fl., von 12 ab frei in's Haus); 1 Pfund Malzgesundheits-Chocolade Nr. 1: 2 fl. 40 kr., Nr. 2: 1 fl. 60 kr. (Bei 5 Pfund 1/2 Pfund Rabatt) etc.

Das Depot in Lemberg bei P. Mikolasch.
Sigm. Rucker.
A. Berliner.
Markiewicz & Wojczyński.
J. F. Stein's Wittve.

(2972-2)